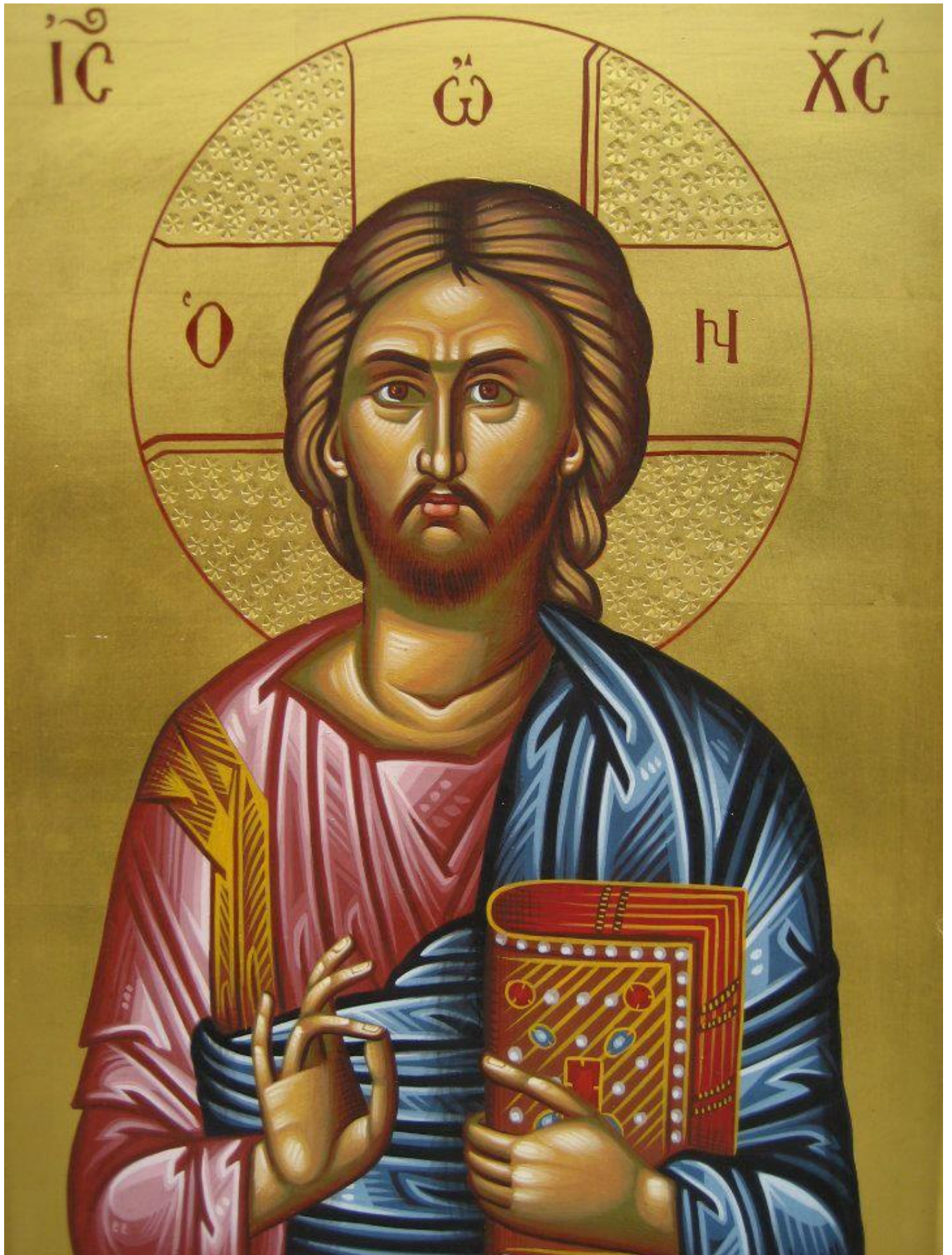
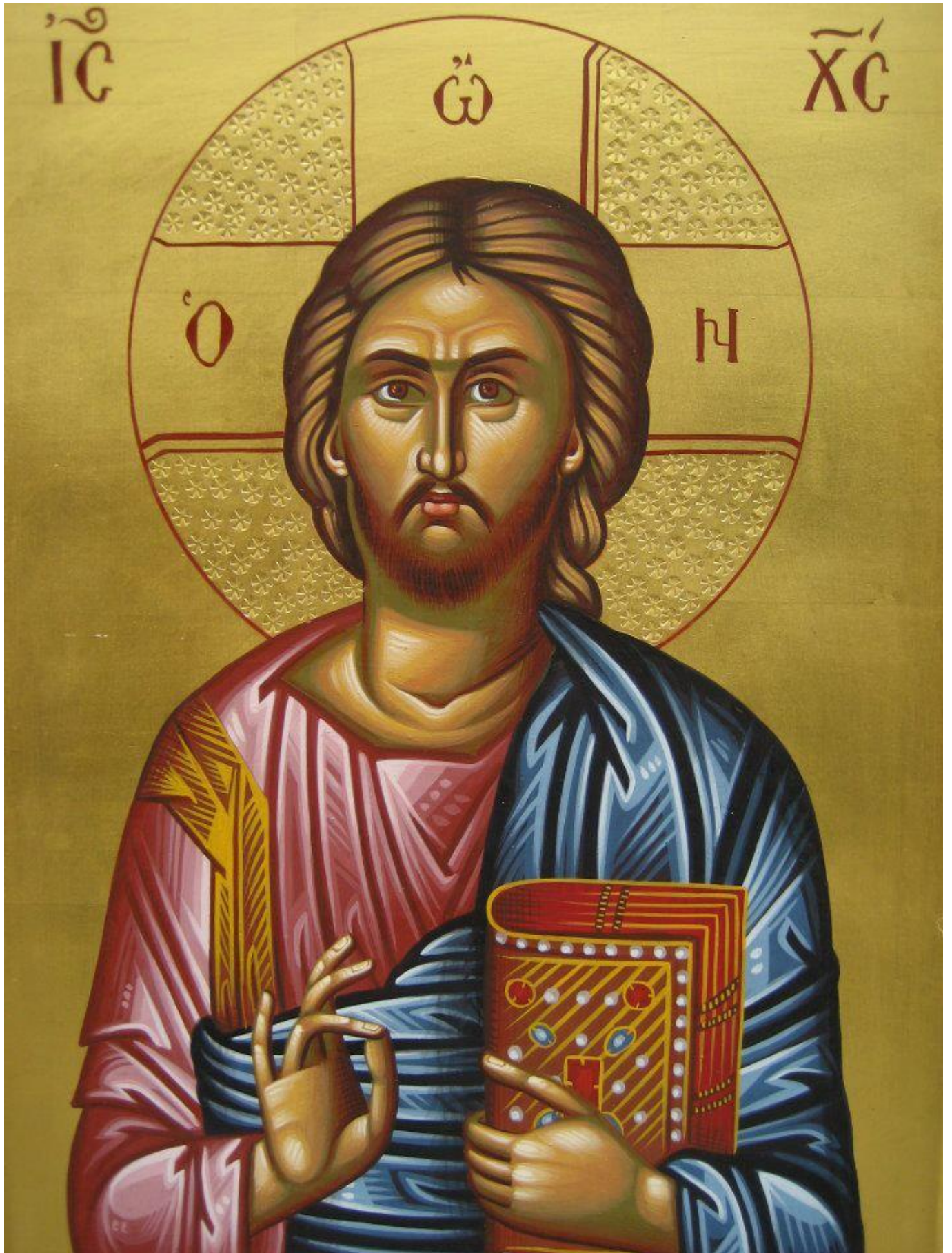

7 Οκτωβρίου 2014

Ποια είναι τα σημάδια της αγάπης μας προς το Θεό;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σε τίποτε άλλο δεν απατάται ο άνθρωπος περισσότερο, όσο στο θέμα της αγάπης!

Τα σημάδια της αληθινής αγάπης είναι τα εξής:

Α΄

Ο ίδιος ο Κύριος καθορίζει και λέει: «Ο έχων τάς εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος έστιν ο αγαπών με» (Ιω. 14, 21). Όποιος αγαπάει ειλικρινά το Θεό, προσπαθεί να φυλάγεται από όσα δεν αρέσουν σ' Εκείνον και αγωνίζεται να εφαρμόζει όσα Εκείνος αγαπάει.

Γι' αυτό εκτελεί τις άγιες εντολές του Κυρίου. Επόμενο είναι λοιπόν να μην έχουν αγάπη προς το Θεό όσοι χριστιανοί δεν δείχνουν ενδιαφέρον για τις εντολές Του. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται και οι κακοποιοί, όσοι βλάπτουν τους άλλους με ποικίλους τρόπους, οι άσωτοι, οι μοιχοί, οι αισχροί, οι κλέφτες, οι άρπαγες, οι ληστές, οι άδικοι...

Σ' αυτούς συγκαταλέγονται οι πονηροί, οι δόλιοι, οι γόητες, οι απατεώνες και οι υποκριτές. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται ακόμα οι μάγοι κι εκείνοι που τους φωνάζουν στα σπίτια τους και γενικά όλοι οι παράνομοι. Αυτοί, όπως δεν αγαπούν το νόμο του Θεού, έτσι δεν αγαπούν κι Αυτόν τον ίδιο. Αυτοί αγαπούν τον εαυτό τους και τα πάθη τους, και όχι το Θεό και τον άγιο νόμο Του.

Β΄

Φανερό δείγμα της αγάπης μας προς το Θεό είναι και η χαρά της καρδιάς μας. Γιατί είναι φυσικό να αισθανόμαστε χαρά για ό,τι αγαπάμε. Έτσι και η αγάπη μας προς το Θεό, χωρίς τη χαρά δεν μπορεί να νοηθεί. Όσες φορές ο άνθρωπος νιώθει στην καρδιά του τη γλυκύτητα της αγάπης για το Θεό, τόσες φορές και πλημμυρίζει από χαρά. Όπως το μέλι ευφραίνει τη γεύση μας, έτσι και η αγάπη του Θεού χαροποιεί την καρδιά μας, γιατί γευόμαστε και βλέπουμε «ότι χρηστός ο Κύριος» (Ψαλμ. 33,9).

Αυτή η χαρά για το Θεό φαίνεται σε πολλά σημεία της Αγίας Γραφής και πολύ περισσότερο στους ιερούς ψαλμούς. Αυτή η πνευματική, η ουράνια χαρά είναι η πρόγευση της χαράς που θ' απολαύσουμε στην αιώνια ζωή.

Γ´

Όποιος αγαπάει αληθινά το Θεό, μόνο προς Αυτόν στρέφεται, και αποστρέφεται τον κόσμο και όλα τα του κόσμου. Την τιμή, τη δόξα, τον πλούτο και όλες τις αναπαύσεις του, που τα επιζητούν οι «υιοί του αιώνας τούτου», τα λογαριάζει για ένα μηδενικό. Αυτόν τον ικανοποιεί ο Ένας, ο Θεός, το άκτιστο αγαπημένο του Αγαθό. Μόνο στο Θεό βρίσκει απόλυτη τιμή, δόξα, πλούτο και ανάπαυση. Γι' αυτόν ο Θεός είναι ο πολυτιμότερος μαργαρίτης, μπροστά στον οποίο όλα τ' άλλα έχουν μικρή αξία.

Αυτός τίποτα δεν επιθυμεί ούτε στον ουρανό ούτε στη γη, παρά μόνο το Θεό. Τέτοιου είδους αγάπη εκφράζουν τα λόγια του ψαλμού: «Τι γάρ μοι υπάρχει εν τω ουρανώ και παρά σου τι ηθέλησα επί της γης; εξέλιπεν η καρδιά μου και η σάρξ μου, ο Θεός της καρδιάς μου και η μερίς μου ο Θεός εις τον αιώνα» (Ψαλμ. 72, 25-26). Την τροφή, το ποτό, τα ρούχα τα χρησιμοποιεί για τις ανάγκες του μόνο και όχι για ηδονή.

Όποιος αγαπάει τον κόσμο δεν αγαπάει το Θεό, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Αποστόλου: «Εάν τις αγαπά τον κόσμο, ούκ έστιν η αγάπη του πατρός εν αυτώ». (Α΄ Ιω. 2, 15). Τέτοιοι είναι όσοι θέλουν να ζουν στη ζωή αυτή με πολυτέλεια, να κατοικούν σε βίλες, να περνούν με πλούσιες άμαξες, να ντύνονται με βαρύτιμα ρούχα, να δοξάζονται και να τιμούνται από όλους. Αυτοί έχουν σαρκικό φρόνημα, φιλοδοξία και εγωισμό, δηλαδή ό,τι εχθρεύεται ο Θεός.

Δ´

Όποιος αγαπάει πραγματικά το Θεό, Τον έχει αδιάκοπα στη μνήμη του, Αυτόν, την αγάπη Του και τις ευεργεσίες Του. Το βλέπουμε και στην αγάπη μεταξύ των ανθρώπων. Τον άνθρωπο που αγαπάμε, τον σκεφτόμαστε συχνά. Παρόμοια συμβαίνει και με την αγάπη μας προς το Θεό. Όποιος Τον αγαπάει, Τον σκέφτεται συχνά, αναπαύεται κοντά Του και σ' Αυτόν στρέφεται με θαυμασμό. Γιατί όπου είναι ο θησαυρός του, εκεί είναι και η καρδιά του (πρβλ. Ματθ. 6, 21).

Γι' αυτόν ο ατίμητος και πολυαγαπημένος του θησαυρός είναι ο Θεός. Έτσι και η καρδιά του βρίσκεται πάντα κοντά στον Κύριο. Και η καρδιά, που είναι ξέχειλη από αγάπη προς το Θεό, φανερώνει και εξωτερικά τα σημεία της αγάπης της. Όσοι ξεχνούν το Θεό, δεν Τον αγαπούν. Η λησμοσύνη είναι φανερή απόδειξη ότι λείπει η αγάπη. Όποιος αγαπάει, δεν μπορεί να ξεχάσει αυτόν που αγαπάει.

Ε´

Δύο πρόσωπα που αγαπιούνται, θέλουν να βρίσκονται παντοτινά αχώριστα. Πολλοί βέβαια χριστιανοί επιθυμούν να είναι μαζί με το Χριστό δοξασμένοι, αλλά δεν

θέλουν να είναι μαζί Του και στην ατίμωση και στο Σταυρό. Προσεύχονται να κληρονομήσουν τη βασιλεία Του, αλλά δεν θέλουν να υποφέρουν μαζί Του. Έτσι φανερώνουν ότι η καρδιά τους δεν είναι ειλικρινής και ότι δεν αγαπούν αληθινά το Χριστό. Και, για να πούμε την αλήθεια, αγαπούν περισσότερο τον εαυτό τους παρά το Χριστό.

Γι' αυτό ο Κύριος λέει: «Και ός ού λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου ούκ έστι μου άξιος» Ματθ. 10, 3. Ο πραγματικός φίλος μας φαίνεται στη δυστυχία μας. Έτσι και ο άνθρωπος που αγαπάει πραγματικά το Χριστό: Στον κόσμο αυτό συμπορεύεται με το Χριστό. Η καρδιά του προσκολλάται σ' Αυτόν. Υπομένει μαζί Του αγόγγυστα τα πάθη και το Σταυρό. Και θα είναι στην αιωνιότητα αχώριστα πια κοντά Του. Ο άνθρωπος αυτός λέει απ' την καρδιά του: «Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν έστι» (Ψαλμ. 72, 2

ΣΤ΄

Δείγμα της αγάπης μας προς το Θεό είναι η αγάπη μας προς τον πλησίον. Όποιος αγαπάει ειλικρινά το Θεό, αυτός αγαπάει και τον πλησίον του. Όποιος αγαπάει πολύ ένα πρόσωπο, αγαπάει και εκείνον που συνδέεται μ' αυτό. Η πηγή της αγάπης προς τον πλησίον είναι η αγάπη προς το Θεό. Και αντίστροφα, η αγάπη προς το Θεό φαίνεται από την αγάπη προς τον πλησίον. Είναι φανερό λοιπόν ότι όποιος δεν αγαπάει τον πλησίον του, δεν αγαπάει και το Θεό, όπως διδάσκει ο Απόστολος: «Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και τον αδελφόν αυτού μισή, ψεύστης εστί, ο γάρ μη αγαπών τον αδελφόν αυτού όν εώρακε, τον Θεόν, όν ούχ εώρακε πώς δύναται αγαπάν; Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, ίνα ο αγαπών τον Θεόν αγαπά και τον αδελφόν αυτού». (Α΄ Ιω. 4, 20-21).

Αυτά είναι τα σημάδια της αγάπης μας προς το Θεό

Αγαπητοί χριστιανοί, ας μετανοήσουμε και ας αποστραφούμε τη ματαιότητα του κόσμου. Ας καθαρίσουμε την καρδιά μας με τη μετάνοια και τη συντριβή, για να κατοικήσει μέσα μας η αγάπη του Θεού. «Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ» (Α΄ Ιω. 4, 16). Ο Θεός είναι το ύψιστο Αγαθό, από το οποίο πηγάζουν όλα τα αγαθά και η μακαριότητα. Χωρίς το Θεό κάθε ευτυχία είναι καταραμένη και φτωχή, η ζωή, ο θάνατος, η χαρά και η γλυκύτητα πίκρα. Με το Θεό και η δυστυχία είναι ευτυχία, η φτώχεια πλούτος, η αδοξία δόξα, η ατιμία τιμή, οι δοκιμασίες γεμάτες παρηγοριά.

Χωρίς το Θεό δεν είναι δυνατόν να υπάρξει αληθινή ανάπαυση, ειρήνη και παρηγοριά. Γι' αυτό, να Τον αγαπάς σαν το πιο μεγάλο σου αγαθό και σαν την πραγματική σου μακαριότητα. Να Τον αγαπάς πάνω από κάθε δημιουργήμα. Περισσότερο από τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, τη γυναίκα και τα παιδιά

σου. Πάνω και από τον ίδιο τον εαυτό σου. Σ'Αυτόν και μόνο να δώσεις την καρδιά σου, και πιο πολύ από κάθε τι Αυτόν να επιθυμείς και να ποθείς.

Γιατί ο Θεός είναι η αιώνια ευτυχία σου, το αιώνιο αγαθό σου.Χωρίς Αυτόν ούτε στον παρόντα κόσμο, ούτε στο μέλλοντα υπάρχει ζωή και ευτυχία.Κάθε δημιούργημα του Θεού είναι καλό, αλλά ο Δημιουργός είναι ασύγκριτα καλύτερος. Αγάπα λοιπόν και ζήτη αυτό το ίδιο το Αγαθό, το μόνο αυθύπαρκτο, άναρχο, αιώνιο, πανταχού παρόν και αναλλοίωτο, από το οποίο πλάστηκαν αριστοτεχνικά όλα τα δημιουργήματα.

Από το βιβλίο «Πορεία προς τον ουρανό»,
Αγίου Τύχωνος του Ζαντόνσκ

Πηγή: <http://askitikon.eu/index.php>